

Література:

1. Гайдук А. Інтегрований туристичний концерн. Сучасна форма туристичного підприємства в умовах глобалізації. *Регіональна економіка*. 2006. Вип. №2. С.204- 212.
2. Павленко Е. П., Нумер Ахмад. Состояние, проблемы и перспективы развития туризма в Украине на современном этапе. *Вісник Одеського державного екологічного університету*. Одеса. 2008. Вип.5. С 42-48.
3. Томаневич Л. Формування ринку туристично-рекреаційних послуг в Україні в контексті євроінтеграційних процесів. *Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Стратегічний розвиток регіону – економічне зростання та інтеграція»*. Чернівці. 2006. С.362-365.
4. Шульгина Л. М., Гаевская Е. Е. Тенденции развития рынка туристических продуктов в Украине. Москва, 2006. 232с.
5. Шульгіна Л. М. Маркетинг підприємств туристичної галузі. Київ, 2006. 578с.

СКЛАДОВІ ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Пущенко В.В.

*Науковий керівник: Догадайло Я.В., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Сучасне підприємство змушено відшукувати додаткові резерви використання ресурсів, враховуючи виникнення нових ринкових потреб та забезпечуючи динамізм власного потенціалу. Для виявлення причин цієї зміни слід уточнити його складові елементи. Тому обґрунтування складу потенціалу підприємства є актуальним завданням.

У сучасній економічній літературі існує безліч підходів до розгляду складу. Обґрунтування складу потенціалу підприємства було здійснено в п'ять етапів: аналіз основних існуючих підходів до визначення складу потенціалу підприємства; узгодження обраного складу потенціалу з особливостями галузі, в якій функціонує підприємство; експертне опитування працівників певної галузі, щодо складу потенціалу підприємства, на якому вони працюють; уточнення складу потенціалу шляхом порівняння результатів здійснення другого етапу дослідження з результатами експертного опитування; визначення сутності кожної складової потенціалу підприємства. Згідно з методиками по вибору кількості експертів [1, 2] на першому етапі дослідження було розглянуто вісімнадцять основних підходів щодо визначення переліку складових потенціалу підприємства. Вважається, що якщо у більш ніж половини підходів вчених погляд на складові співпадає, то можна стверджувати, що вони притаманні потенціалу всіх підприємств незалежно від специфіки галузі функціонування. Найпоширенішими виявилися чотири складові потенціалу: фінансові, трудові, організаційні, маркетингові ресурси. Результати теоретичних досліджень повинні підтверджуватися практичним

досвідом працівників певної галузі. Для рішення поставленої задачі найбільш доцільним є метод експертних оцінок. Для реалізації експертного методу було розроблено спеціальну анкету, що була видана працівникам дорожньої галузі. За результатами опитування, на думку більшості спеціалістів потенціал підприємств дорожнього господарства формують такі види ресурсів: фінансові, матеріальні, трудові, технологічні, технічні, організаційні та маркетингові.

Таким чином, проаналізувавши думки різних авторів та спеціалістів дорожньої галузі, можна зробити висновки, що склад потенціалу підприємств дорожнього господарства формують сім ресурсів: фінансові, маркетингові, трудові, організаційні, технологічні, технічні та матеріальні, перші чотири притаманні будь-якому підприємству, а три останніх відбивають специфіку функціонування підприємств дорожньої галузі.

Література:

1. Бешелев С. Д., Гурвич Ф. Г. Экспертные оценки Москва : Наука, 1973. 159 с.
2. Мишин В. М. Управление качеством: учеб. Москва : ЮНИТИ-ДАНА, 2005. 463 с.

НАПРЯМИ СТИМУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Смушко С.Ю.

Науковий керівник: Токар І.І., асистент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Метою стимулювання інвестиційної діяльності є реалізація заходів, спрямованих на її активізацію та підтримку (передусім при впровадженні конкретних інвестиційних проектів, які мають економічну і соціальну вагомість). До основних форм активізації інвестиційної діяльності належать: податкове, фінансове та кредитне стимулювання; інфраструктурне та організаційне забезпечення інвестиційної діяльності; стимулювання конкретних інвестиційних проектів; заохочення та захист іноземних інвестицій [1].

Президент України Володимир Зеленський підписав Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо стимулювання інвестиційної діяльності в Україні» № 132-IX, ухвалений Верховною Радою 20 вересня 2019 року. «Закон має на меті поліпшення інвестиційного клімату в нашій країні за окремими напрямками, обраними в результаті комплексної оцінки відповідності законодавства України найкращим світовим практикам, описаним Групою Світового банку у методології рейтингу Doing Business», – йдеться в повідомленні пресслужби глави держави [2].

Економічна нестабільність України характеризується розбалансованістю економічної системи та невизначеністю напрямів розвитку основних